

De to skabelsesberetninger

I den første skabelses beretning

skaber Gud himlen og jorden, fastlandet og vandet, Grønne urter og frugttræer, solen, stjernerne og månen, fiskene, de store havdyr og fuglene. Derefter skabte han landjordens dyr som kvæg, kryb og andre vildtlevende dyr. Han skabte herefter menneskene i Hans billede - jeg læser, at mennesket adskilte sig fra de andre væsener gennem deres skaberevne. Vi er skabt i Guds billede, Gud er skaberen. Vi fik her lov til at herske over havets fisk, himlens fugle og alle vildtlevende dyr på jorden samt krybet. Gud havde skabt mennesket som mand og som kvinde og velsignede dem til at blive frugtbare og mangfoldige. Der er intet, der tyder på, at de først skabte mennesker havde Guds levende Ånd i sig. De gik på jorden adskilt fra Gud - undtagen nogle få udvalgte mennesker.

Den anden Skabelsesberetning

I den anden skabelsesberetning skaber Gud Edens have. Han skaber en ny verden i den allerede skabte verden. (Kristne er i verden, men ikke af verden.) Jorden var agerjord - landbrugsjord, jord der er egnet til at dyrke, men den var endnu udyrket og der havde ikke regnet i området. Helligånden var endnu ikke udgydt.

Så steg en tåge op af jorden og vandede haven og Gud skabte et menneske af denne jord og indgød sin Ånd i mennesket, så det blev levende (vi kan kun blive levende ved Guds Ånd i os). Altså skabes her det første menneske med Guds Ånd i sig. Gud plantede en have i Eden og alle slags træer voksede der, en fryd at skue. Midt i haven lod Han livets træ og træet til kundskab om godt og ondt stå.

Der udspringer en flod i haven, som Gud delte i fire hovedstrømme :

Den første flod hedder Pisjon, omkring den findes der guld = symbol på, at her er alt, hvad du har brug for.

Den anden flod, Gihon, er symbol på salvelse.

Den tredje flod, Hiddekel er symbol på åbenbaringsånd.

Den fjerde flod, Frat, er symbol på grænseløs.

(Flodernes betydning, har **jeg ikke** fået en åbenbaring på, men har fået undervisning omkring dette. Jeg kan ikke huske af hvem).

Bibelen siger flere steder (bla. Jeremias K 31 v 12), at vi skal blive som frodige haver.

Gud så, at mennesket - det kristne (Adam - betyder menneske) - ikke kunne være alene og at der blandt dyrene ikke fandtes en medhjælper til Adam. Gud skabte da kvinden ud af Adams ribben og Adam sagde: "denne gang er det

ben af mine ben og kød af mit kød".

Dette er et symbol på Kristus samhørighed med mennesket og menneskets indbyrdes samhørighed gennem Ånden - altså menighedens begyndelse.

Adam er her et symbol på Kristus i os og Eva er et symbol på menigheden. Slangen i paradiset talte kun til Eva og ikke til Adam.

Adams og Evas fald er ikke et enkelt menneskes fald, men menighedens fald gennem ulydighed, deres egenrådighed og hovmod. Det er mennesker, som kender (burde) Gud, der falder - altså de kristne.

Denne skabelsens beretning omhandler Jesus komme og Helligåndens udgydelse (- en profeti om Jesu komme), starten på det nye Jerusalem.

Tågen, som sendes over agerjorden, er et symbol på Helligånden, agerjorden er her de kristne, som tager imod Guds Ord og Ånd. Alle træerne, som er en fryd at skue, er menighederne.

Opbygningen af et nyt Jerusalem er begyndt.

Livets træ er Helligånden, som står fast - kun Helligånden kender sandheden om godt og ondt. Det stjålne æble er symbol på en frugt, som kommer fra løgneren - altså ikke Åndens frugt. Du kan ikke stjæle dig til Guds gaver.

Kun Helligånden kan give dig sandheden. Alt andet medfører fald / synd.

v/Tamarra

